

Hallo,

Wat leuk dat je je boekbespreking houdt over *het geheime dolfijneneiland* 😊
Ik hoop dat ik je presentatie nóg leuker kan maken met behulp van dit document.

Het fijne is dat ik ook wat foto's voor je heb die je waarschijnlijk wel zult herkennen uit het boek. De illustratrice van het boek, Mariëlla van de Beek, heeft deze foto's ook allemaal gezien en ze gebruikt voor haar tekeningen.

Over de namen in het boek:

Een paar namen die in het boek voorkomen, zijn de namen van medewerkers in het Dolfinarium. Niemand heeft daar om gevraagd, maar ik heb het gewoon gedaan omdat ik dat leuk vond. De naam Maya heb ik gebruikt vanwege de betekenis. Het betekent namelijk *goddelijke creatieve kracht*. Dat kwam mij wel van pas. 😊 De naam Soedian komt van een vriend van me uit Bali. Het is een verdraaiing van zijn achternaam, die ik hier natuurlijk niet ga verklappen. Zijn voornaam is Ketut. (spreek uit: ketoet) Kijk, dit is 'm...

Ik heb hem ontmoet toen ik de eerste keer op Bali was. Hij liet me z'n land zien, en dat deed hij zo leuk en gezellig dat we daarna vrienden zijn geworden. We spreken elkaar nog regelmatig op Skype.

In Bali doen ze trouwens iets heel vreemds met de namen. Het eerstgeboren kind wordt **Putu** of **Wayan** genoemd, de tweede heet **Kadek** of **Made**, de derde heet **Komane** of **Nyoman** en de vierde heet **Ketut**. Komt er een vijfde kind, dan beginnen ze weer van voren af aan, dus die heet dan weer Putu of Wayan. Je hoeft maar één keer Ketut te roepen, of er staan 20 **Ketutten** om je heen. Vind jij de getekende Soedian op Ketut van de foto lijken? Eerlijk zeggen!

Dit is mijn lievelingsbloem: de **frangipani**. De Balinezen zeggen 'japoen'. Ze ruiken heerlijk. Ze zijn overal op Bali te vinden. Ze zijn er in het geel/wit en in het roze. Veel mensen, ook mannen, steken deze bloemetjes achter hun oren. Op bladzijde 84 zie je dit fotootje terug op de brief die Maya heeft geschreven aan Hester.

Dit is een eendenhok, ergens op een rijstveld. Mariëlla heeft deze foto gebruikt als inspiratie om het huisje van Wanita Bijak te tekenen. (blz. 62) Als je goed kijkt, zie je onderstaande foto's ook terug in de tekening...

Deze beelden stonden in een tuin bij een van de vele heilige tempels op Bali. Je ziet ze terug op blz. 71, bij het huis van Pedro de piraat. Hou die piraat maar in de gaten trouwens, hij krijgt nog een belangrijke rol in deel 2.

Hier zie je 4 soorten rijst. De eerste dag dat Ketut me meenam de rijstvelden in, plukte hij deze 4 takjes om me te laten zien hoeveel verschillende soorten rijst ze verbouwen op Bali: zwarte rijst, rode rijst, Balinese rijst en normale rijst. Eén van deze rijsttakjes zie je onderaan de brief terug op blz. 86. Ik kan je trouwens niet vertellen welk takje welke soort rijst is. Ik vind het allemaal nogal op elkaar lijken. ☺

Op het geheime dolfijneneiland is ook een vulkaan. Dit is de vulkaan die ik daarvoor in gedachten heb. Het is de *Batur*. Ik ben er op een vroege ochtend opgeklommen (om 4 uur al, met een zaklamp op mijn hoofd) om er de zon op te zien komen. Op de top heb ik een gekookt eitje gegeten dat de vulkaan voor me had gekookt met zijn stoom. Bijzonder was dat.

Deze hutjes staan in Sanur aan het strand. Op blz 74 kun je zien hoe Mariella deze foto heeft verwerkt in haar tekening.

De waterval die ik in gedachten had toen ik over de waterval schreef. Op blz 64 heeft Mariëlla het dier ernaast heel leuk in verstoppt. Knap doet ze dat, he!

Op Bali zijn de mensen over het algemeen Hindoeïstisch. Het Hindoeïsme is een geloof, maar het is nogal een klus om dat geloof in één keer te snappen. Als je het eenmaal snapt, dan kijk je ook niet meer zo raar op van alle offerbakjes die overal liggen, want dat hoort er allemaal bij: ze liggen op straat, op de stoep, voor de ingang van de winkels, in huizen, in tempels, in auto's, op het stuur van een fiets, op beelden, in de jungle, in tuinen, etc. 's Middags ligt er vaak een stukje koek of rijst bij in, dat onmiddellijk opgegeten wordt door apen en/of honden. Dat vinden de Balinezen prima, want eenmaal geofferd is het niet meer belangrijk wat er mee gebeurt. Er branden ook altijd een paar stokjes wierook mee. Daarom ruikt het op Bali enorm naar wierook, zelfs buiten. Heerlijk!!!

Nou, dit was wat ik je nog wilde vertellen. Ik hoop dat je het leuk vindt en kunt gebruiken in je boekbespreking. Laat je me weten hoe het ging? Je kunt me mailen op info@mevrouwmargriet.nl
Foto's van jou tijdens je boekbespreking vind ik altijd leuk!

Hartelijke groet, Margriet Breet